

عنوان مقاله:

طراحی فضاهای آموزشی، مرکز آفرینش و خلاقیت با تاکید بر جنبه آموزش و پرورش کودکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سونیا مقتدری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات سیرجان

خلاصه مقاله:

امروز عرصه تحرک و خود نمایی کودکان روز به روز کوچکتر و محدودتر می شود. بزرگسالان آگاهانه یا ناآگاهانه در بسیاری از موارد، شهرها را برای برآوردن نیازهای روزمره خود ساخته و آماده می کنند، در شهرهای امروزی جایگاه مناسبی برای کودکان تعریف نشده است. در میان تواناییهای مختلف انسان بدون تردید خلاقیت سازنده ترین و بنیادی ترین آنهاست. دستیابی به قانونمندی هایی که به شناخت و تغییر جهان منجر شده بدون استفاده از نیروی خلاق انسانها امکان پذیر نبوده است. با توجه به نقش اساسی خلاقیت در زندگی ضروری است که این توانایی ارزشمند در کودکان پرورش داده شود. متأسفانه نظام آموزشی - تربیتی ما در خانه و مدرسه و به تبع آن در جامعه، نه تنها این توانایی را در کودکان و نوجوانان پرورش نمی دهند، بلکه با شیوه های نامناسبی که به کار می برند، آن را سرکوب می کنند. هدف از این مقاله دستیابی به اصول طراحی فضاهای آموزشی ویژه کودکان با تاکید بر قابلیت های محیطی موثر بر ذهن و رفتار کودک، فضایی بر اساس روحیات و نیازهای کودک که کلیه ابزارهای اصلی طراحی همانند فضا، مقیاس، رنگ، تناسب، نور، جنسیت در خدمت کودک باشد. برای پیشبرد تحقیق و رسیدن به اهداف مورد نظر از روش توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. که این روش شامل مطالعات کتابخانه ای، جهت دستیابی به اصول و معیارهای طراحی و معماری برای کودکان استفاده شده است و در نتیجه استفاده از این راهکارها در طراحی فضای آموزشی و ایجاد محیط های جمعی، در جهت ایجاد ارتباط صحیح اجتماعی و خلق عرصه مناسب برای آرزوهای کودکان، عرصه ای که خصوصیت روندگرا، پویا و خلاق کودک و آرمانهایش را در خود داشته باشد و در اختیار خردسالان ما بگذارد. طراحی فضایی که در آن بتوانند درست فکر کنند، آزادانه بازی کنند و در کمال امنیت به تجربه ناکرده ها بپردازند.

کلمات کلیدی:

فضای آموزشی، خلاقیت، آموزش و پرورش، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232145>

